

КНИЖКА ТРЕТА

1925-1926

ГОДИНА ЕДИНАДЕСЕТА

ВРАТАТА.

Толкова обичамъ да посрѣщамъ,
Толкова обичамъ да изпрашамъ,
Цѣла-цѣленичка затрепервамъ,
Дръжката ми нѣкой като хваща.

Ахъ, дано ме хване по-полека
Тазъ ржчичка мъничка и лека!
Да не блѣсне, да ме не удари,
Че сж вече мойтѣ кости стари!

Че си нѣмамъ майка, ни бащица,
Нито братче, нито пѣкъ сестрица!
Нѣкога съмъ расла и цвѣтѣла
И на морни сѣнка съмъ държала.

А сега ме блѣскать и отварять,
Нито дума ми не проговарять!

А пѣкъ азъ обичамъ да посрѣщамъ
И сърдечно гости да изпрашамъ,
Цѣла-цѣленичка затрепервамъ,
Дръжката ми нѣкой като хваща...

Дора-Габе.

